

[Socialministeren.]

bygge paa den frivillige Sygekassebevægelse, til hvilken der i 1921 var føjet en Invalidforsikring. Jeg fandt det da naturligt og i Overensstemmelse med den historiske danske Udvikling, om man i Stedet for at komme ind paa en egentlig Tvangsfolkeforsikring byggede den hidtidige Aldersrente, der i 1922 havde afløst den gamle skønsmæssige Aldersdomsunderstøttelse, ind i en samlet Folkeforsikring. Det er ogsaa sket ved Lovforslaget om Folkeforsikring, der omfatter hele Sygekassevæsenet, Invalidforsikringen og Aldersrenten.

Selvfølgerig er der sket meget væsentlige Ændringer ved Sammenbygningen af disse Love. Det første Formaal maatte være at udbygge den frivillige Sygekassebevægelse, der vel var naaet meget langt, men som dog paa visse Omraader led under Inkonsekvenser. Dette er sket ved det foreliggende Lovforslag. Sygekasseloven er vel den Lov, som indeholder de færreste Ændringer, bortset fra, at Grundlaget er blevet ændret ud fra den Opfattelse, at der var noget urimeligt i, naar $\frac{2}{3}$ af den danske Befolkning, særlig den ubemidlede Befolkning, paa Forhaand frivilligt forsikrede sig mod Sygdom og tillige betalte Invalidforsikringspræmie, at Resten af Befolkningen, deriblandt hele Middelklassen og den saakaldte Overklasse, saa skulde være i Stand til paa deres gamle Dage at erholde Aldersrente, hvis deres økonomiske Forhold havde forringet sig væsentligt, hvilket desværre i disse Tider meget ofte er Tilfældet — vilde være i Stand dertil uden Livet igennem at have betalt en eneste rød Øre hverken til deres Sygeforsikring eller deres Invalidforsikring i Lighed med den almindelige Befolkning. Da fandt jeg, da fandt Regeringen, at det var naturligt, at man gjorde Indmeldelse i en Sygekasse og Invalidforsikring op gennem Aarene til Betingelse for Modtagelse af Aldersrente, dog ikke saaledes at Aldersrenten i sig selv ikke som hidtil skulde være vederlagsfri. Der skal heller ikke efter de Ændringer, mit Lovforslag er undergaaet i Folketinget, betales nogen egentlig Præmie for Aldersrente. Den Præmie, der betales, forslaaer ikke mere end til Sygekasse og Invalidforsikring, og for saa vidt faar man altsaa, naar man har betalt Sygekasse- og Invalidpræmien op igennem Aarene, Aldersrenten gratis, frit som hidtil, saa længe Samfundet maatte have Raad dertil. Men i øvrigt bygger Lovforslaget altsaa paa Forsikring for alle. Jeg havde ikke gjort denne Forsikring i mit Lovforslag til en egentlig Tvangsfor-

sikring — man kan jo nok sige, det var en kompulsiv Tvang, en Art frivillig Tvang, naar man kun gennem Forsikring skulde kunne opnaa Aldersrenten; men ved de Ændringer, Lovforslaget er undergaaet i Folketinget, er der nu Tale om en egentlig Tvang til at gaa ind i en Sygekasse inden det 21de Aar, thi ellers forhøjes Præmien.

Detailregler vil det være naturligere at komme ind paa, hvis Ordførerne ønsker at gennemgaa Lovforslaget i Detailler. Jeg mener det rigtigst her, da disse Spørgsmaal har ligget i Aarevis paa Rigsdagens Bord, at give en kort Oversigt over, hvad det hele egentlig drejer sig om. Altsaa, efter Ændringerne i Folketinget har man vel bevaret den Opbygning, det System, som var det oprindelige i mit Forslag, men man er gaaet det Skridt videre for saa vidt at gøre Sygeforsikringen til en Tvangsforsikring, og det har jeg ikke haft noget imod, fordi jeg egentlig synes, det kun er en videre Udbygning af de Tanker, hvorpaa hele Folkeforsikringsforslaget hvilede.

Naar vi saa gaar fra Sygeforsikringen over til Invalidforsikringen og dennes Sammenkædning med Aldersrenten, vil vi se, at der for saa vidt ogsaa her er indført et andet System end det nuværende. Efter den nugældende Ordning er Invalidforsikringsloven og Aldersrenteloven to helt selvstændige Love, bygget op paa helt forskellige Principper. Det bliver de ikke fremtidig. Der er paa alle Maader tilstræbt en saa vidt mulig ligelig Behandling af dem, der er blevet Invalid paa Grund af Invaliditet, altsaa i Almindelighed, og dem, der er blevet det paa Grund af Alder — det gælder med Hensyn til Fradragsregler, Grundtakster og i det hele taget, kun med den Forskel, som følger af, at medens man først kan faa Aldersrenten, naar man er blevet gammel og for saa vidt færdig med Livet som Arbejds menneske, vil det desværre meget hyppigt kunne ske, at man bliver Invalid i en endog ung Alder, i hvilken man sidder med Familie, og dog har en lille Rest af Erhvervsøve i Behold, som det gælder om at udnytte. Paa Grund af dette Faktum er der visse Forskelligheder i Reglernes Opbygning for Invalid og for Aldersrentenydere, idet der hjemles højere Fradrag for Invalid og der gives et særligt Invalidetillæg, da det i al Almindelighed maa anerkendes at være mere trist at have mistet Arbejdsevnen paa Grund af en Invaliditet, der gaar helt ned til en Trediedel af Arbejdsevnen, end blot at have mistet Arbejdsevnen paa Grund af Alder. Ogsaa paa forskellige andre Omraader maa